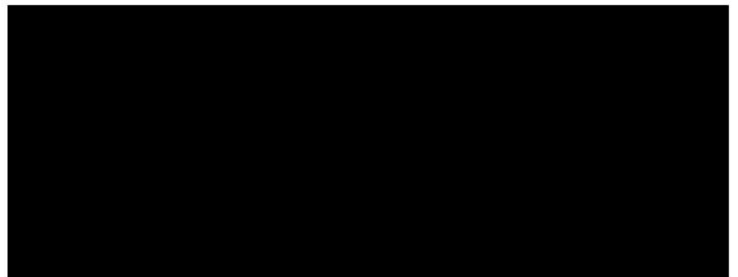

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/979-5/2018
Érkezett:	2018 AUG 24.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	1 db <i>U</i>

Alkotmánybíróság
Donáti utca 35-45.
Budapest
1015

[Handwritten Signature]
CZÖVEK ÉS DEME ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Czövek János
Ügyvéd
Iroda: 1055 Pécsfővár B. u. 18. fszt. 1.
Tel.: +361-386-3186 Fax: +361-373-0394
Mobil: +3630-9243-822
E-mail: czovek@czovek.com
Adószám: 18290859-2-41

igazolt jogi képviselőjének

BEADVÁNYA

a IV/979-4/2018. számú eljárásban

összefüggésben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 123. § (3) bekezdése rendelkezéseivel - a bírósági határozattal együtt az ítélettel felülvizsgált közigazgatási cselekményt - a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya 106-2-17533/5/2017-M számú közigazgatási határozatát - is szíveskedjen megsemmisíteni.

A Kp. 123. § (1) bekezdése alapján és a 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról (továbbiakban: Pp.) 426. § (1) bekezdése alapján **kérem, hogy a Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott 3.K.30.299/2018/10. számú ítélet végrehajtását – valamint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya 106-2-17533/5/2017-M számú közigazgatási határozatának végrehajtását - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjen felfüggeszteni.**

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal az indítványozó oltalmazotti státuszát visszavonta, és a döntése szerint ennek alapján a közigazgatási döntés megküldésével értesíteni kívánja a személy adat- és lakcímnnyilvántartást kezelő központi szervet a nyilvántartásban történő módosítás céljából. Ezzel a magatartással indítványozó nem ért egyet, mert oltalmazotti státuszának visszavonására törvénysértő módon került sor, és jelentős érdeksérelmet okozna számára az, ha az Alkotmánybíróság eljárásának befejezését megelőzően a magyar és nemzetközi nyilvántartásokban oltalmazottként már nem szerepelne. Ennek ugyanis az a következménye, hogy az oltalmazottakat megillető jogokat nem tudná gyakorolni. például - érvényes szíriai magánútlevele híján - a külföldre utazás jogát, és egyéb olyan jogokat sem, amelyeket oltalmazottként gyakorolhat.

Az indítványozó a közigazgatási perben kezdeményezte a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését, amely kérelmének a bíróság helyt adott, és a közigazgatási határozat végrehajtását a per jogerős elbírálásáig felfüggesztette.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére tekintettel a végrehajtás felfüggesztésének fenntartása, illetve annak újbóli elrendelése a fentiek szerint indokolt.

A Kp. 123. § (1) bekezdése alapján és a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján kérem, hogy amennyiben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott 3.K.30.299/2018/10. számú ítélet végrehajtását - valamint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya 106-2-17533/5/2017-M számú közigazgatási határozatának végrehajtását - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig a Pp. 426. § (1) bekezdése szerint nem függeszti fel, abban az esetben **szíveskedjen a Tisztelt Alkotmánybíróság a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban támadott 3.K.30.299/2018/10. számú ítélet végrehajtását - valamint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya 106-2-17533/5/2017-M számú közigazgatási határozatának végrehajtását - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni.**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

Az indítványozó szíriai állampolgárt a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatala a 2012. október 08. napján kelt, 106-1-32677/23/2012-M. számú határozatával a származási országban uralkodó biztonsági helyzetre tekintettel a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Met.) 61. § c) pontja alapján oltalmazottként elismerte, nemzetközi védelemben részesítve ezzel.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal – tekintettel arra, hogy az indítványozó oltalmazottként történt elismerésének időpontjában hatályos Met. 14. § rendelkezései alapján „a menekültügyi hatóság az oltalmazottkénti elismerés feltételeinek fennállását az elismerést követően legalább ötévente felülvizsgálja” - 2017. november 09. napján hivatalból eljárást indított az indítványozó oltalmazotti státuszának felülvizsgálata iránt.

Az oltalmazotti státusz felülvizsgálata iránti eljárást a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya folytatta le, majd e szerv hozta meg a későbbiekben keresettel támadott 106-2-17533/5/2017-M számú közigazgatási határozatot.

A Met. 75. § (1)-(2) bekezdései alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a közigazgatási döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye, a döntés ellen bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per) kezdeményezhető.

Az indítványozó a közigazgatási döntéssel szemben törvényes határidőben – a közigazgatási döntésben megjelölt bíróság előtt, a közigazgatási szerv útján - bírósági jogorvoslatot kezdeményezett, amely bírósági eljárás eredményeként született meg az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban lévő peres eljárásban hivatkozott arra az indítványozó (felperes) jogi képviselője, hogy az indítványozóval szemben olyan közigazgatási szerv folytatta le az eljárást, illetve olyan közigazgatási szerv hozta meg a keresettel támadott döntést, amely az eljárás lefolytatására és a döntés meghozatalára nem rendelkezett illetékességgel.

Az indítványozó eljárását a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Menekültügyi Osztálya folytatta le, és a 106-2-17533/5/2017-M számú közigazgatási határozatot is fenti szerv hozta meg.

A közigazgatási eljárás lefolytatásának és a közigazgatási döntés meghozatalának időpontjában hatályos, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) illetékességre vonatkozó 21. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„Ket. 21. § (1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az azonos hatáskörű hatóságok közül az a hatóság jár el, amelynek illetékességi területén az ügyfél lakóhelye, tartózkodási helye, ennek hiányában értesítési címe (a továbbiakban együtt: lakcím), ... van, ”.

Az ügyfél lakóhelye közigazgatási eljárás lefolytatásának és a közigazgatási döntés meghozatalának időpontjában mindvégig Budapesten volt megtalálható, a 1052 Budapest, Apáczai Csere János utca 1.5/47. szám alatt.

A 361/2016. (XI. 29.) Korm. rendelet a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalról 1. számú melléklete határozza meg a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal területi szerveinek az illetékességét.

Az 1. számú melléklet 3. pontja szerint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatóság illetékességi területe Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Jász-Nagykun-Szolnok megye területére terjed ki.

Tekintettel arra, hogy az ügyfél lakóhelye nem Hajdú-Bihar, Szabolcs-Szatmár-Bereg, vagy Jász-Nagykun-Szolnok megye területén volt megtalálható, hanem Budapesten, vele szemben az eljárás lefolytatására és a döntés meghozatalára a 361/2016. (XI. 29.) Korm. rendelet a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalról 1. számú melléklet 2. pontja alapján a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága rendelkezett illetékességgel.

Az indítványozó (felperes) fentiek alapján hivatkozott arra a közigazgatási perben, hogy a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal területi szerve által meghozott döntés a Ket. 121.§ (1) bekezdés b) pontja alapján semmis.

„Ket. 121. § (1) Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha

b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdése szerint járt el, ...”

Indítványozta a közigazgatási perben felperes, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság állapítsa meg a keresettel támadott közigazgatási döntés semmisségét a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, mérlegelést nem tűrő törvényi előírás alapján.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányjogi panasszal érintett ítélete az alábbiakat tartalmazza:

„Felperes hivatkozott arra, hogy a perbeli esetben – figyelembe véve a felperes állandó tartózkodási helyét – nem a megfelelő illetékességgel rendelkező alperesi szerv hozta meg a döntést.

A bíróság álláspontja szerint azonban ez – bár kétségtelenül súlyos eljárási hiba – nem indokolta a semmisség megállapítását, vagy a határozat hatályon kívül helyezését.”

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ítéletében megállapította azt, hogy a közigazgatási eljárásban hozott döntést illetékességgel nem rendelkező közigazgatási szerv hozta meg, mégsem nyilvánította a közigazgatási döntést semmissé, noha a semmisség megállapítását mérlegelést nem tűrő, egyértelmű törvényi rendelkezés írja elő.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

(Tekintettel arra, hogy a közigazgatási perben a közigazgatási határozattal összefüggésben semmisségi ok merült fel, a bíróságnak a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a közigazgatási döntést meg kellett volna semmisítenie, a felperesi keresetben megjelölt további jogszabálysértések értékelése az ítéletben szükségtelen volt).

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Met. 75. § (1)-(2) bekezdései alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a közigazgatási döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye, a döntés ellen bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per)

kezdeményezhető.

A Met. 75. § (5) bekezdése alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a bíróság eljárást befejező döntésével (érdemi határozatával) szemben jogorvoslatnak (perorvoslatnak) nincsen helye.

A Fővárosi közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben fellebbezésnek, vagy rendkívüli perorvoslatnak (felülvizsgálat, perújítás) nincsen helye.

A Kp. XX. fejezete szerinti alkotmányjogi panasz azonban – miután nem minősül jogorvoslatnak (perorvoslatnak) a bírósági ítélettel szemben előterjeszhető.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Fővárosi közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.30.299/2018/10. számú ítélete az indítványozó (felperes) közigazgatási perben meghatalmazott jogi képviselőjével 2018. április 09. napján került – kézbesítés által – közlésre.

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti határidőn – az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági ítélet közlésétől számított 60 napon - belül került az alkotmányjogi panasz előterjesztésre.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az indítványozó érintettségének igazolásához – tekintettel arra, hogy a közigazgatási per felperese – külön bizonyítás nem szükséges.

(A Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontja alapján a közigazgatási perben bejelentésre került, hogy a felperest ért jogsérelem az oltalmazotti státusza jogszabálysértő visszavonása volt, amely az alperesi hatóság részéről megvalósított helytelen jogszabály értelmezés és helytelen jogszabály alkalmazás eredménye.)

Az indítványozó a közigazgatási perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatol a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.

e) Az Abtv. 29. § alapján bejelentem, hogy az ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség merült fel.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta, amely egyúttal alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel.

f) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, T) cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény/Szabadság és Felelősség XXIV. cikk (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.

Az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet contra legem bírói jogalkalmazása sértette az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, amely az Alkotmánybíróság alább hivatkozott határozata szerint alkotmányjogi panasz eljárás alapját képezi, ugyanis a **20/2017. (VII. 18.) AB határozat** alapján **contra legem bírói jogalkalmazás a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.**

g) **A megsemmisíteni kért bírósági döntés alaptörvény ellenességének részletes indokolása:**

Alaptörvény R) cikk (2) bekezdés sérelmének kifejtése:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányjogi panasszal érintett ítélete az alábbiakat tartalmazza:

„Felperes hivatkozott arra, hogy a perbeli esetben – figyelembe véve a felperes állandó tartózkodási helyét – nem a megfelelő illetékességgel rendelkező alperesi szerv hozta meg a döntést.

A bíróság álláspontja szerint azonban ez – bár kétségtől súlyos eljárási hiba – nem indokolta a semmisség megállapítását, vagy a határozat hatályon kívül helyezését.”

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ítéletében megállapította azt, hogy a közigazgatási eljárásban hozott döntést illetékességgel nem rendelkező közigazgatási szerv hozta meg, mégsem nyilvánította a közigazgatási döntést semmissé, noha a semmisség megállapítását mérlegelést nem tűrő, egyértelmű törvényi rendelkezés írja elő (a Ket. 121. § (1) bekezdés a) pontja, összefüggésben a Ket. 21. § (1) bekezdés és a 61/2016. (XI. 29.) Korm. rendelet a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalról 1. számú melléklete rendelkezéseivel).

A Ket. 121. § (1) bekezdés a) pontja szerint fennálló semmisség feltétlen érvénytelenséget jelent, amikor is az érvénytelenségi ok súlyossága miatt a törvény kizárja azt, hogy a közigazgatási döntésből joghatás származzon.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság önkényes, nyilvánvalóan contra legem bírói jogalkalmazása a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

Az eljáró bíróság az indítványozó Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogait azáltal sértette meg, hogy mindenkire kötelező érvényű jogszabályi rendelkezést – Ket. 121. § (1) bekezdés a) pontja - figyelmen kívül hagyott.

A bíróság az ítéletét egyfajta „ésszerűségi” elvre alapította a törvénynek a mérlegelést nem tűrő előírása alkalmazásával szemben akkor, amikor arra hivatkozott, hogy a közigazgatási döntés megsemmisítése elhúzná az eljárást, illetve bizonytalanságban tartaná a felperest.

A bíróság által felhívott szabályozók – a tagállamok menekültügyi eljárásainak követelményeit meghatározó ún. Eljárási irányelv 31. cikke, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikke, az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke – részben tartalmazzák a menekültügyi eljárások lehető legrövidebb időn belül történő lezárulásának igényét, azonban az eljárások lehetőség szerinti legrövidebb időn belül történő lezárulása nem járhat azzal, hogy a menekültügyi eljárás hatálya alatt állókat megillető garanciákat a hatóságok megsértik.

Az Eljárási irányelv (az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve) 31. cikk (2) bekezdése valóban tartalmazza, hogy a tagállamok biztosítják - a megfelelő és teljes körű vizsgálat követelményeinek sérelme nélkül - hogy eljárások a lehető legrövidebb időn belül lezáruljanak.

Az Eljárási irányelv 45. cikk (3) bekezdése alapján azonban a státusz visszavonására csak az illetékes hatóság jogosult („A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatát írásba foglalja”).

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikke szerint: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikke a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása irányába, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szerint „Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.”

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke szintén a bíróságra ró kötelezettséget a tisztességes eljárás lefolytatása irányába, amely nyilvánvalóan sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által. Természetesen a hatékony jogorvoslathoz való jog is sérül az önkényes, contra legem bírói jogalkalmazás által.

A bíróságnak nem volt törvényes lehetősége az eljárás elhúzóására történő hivatkozással mellőzni a tisztességes (hatósági) eljáráshoz való jog biztosítását, e körben nem volt törvényes lehetősége az egyértelmű, és mérlegelést nem tűrő törvényi előírások ellenére a közigazgatási döntés semmissége megállapításának megtagadására.

A bíróságnak fel kellett volna ismernie, hogy a közigazgatási döntés semmisségének a megállapítása nem elhúzza a menekültügyi eljárást, hanem éppen hogy biztosítja – és csak ez biztosítja - a tisztességes (hatósági) eljáráshoz való jogot, továbbá eleget tesz az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6 cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkében foglaltaknak, megfelel az Eljárási irányelv 45. cikk (3) bekezdésének.

Természetesen a közigazgatási döntések semmisségének megállapítása, vagy a közigazgatási döntések hatályon kívül helyezése és a közigazgatási szerv megismételt eljárás lefolytatására történő kötelezése mindenkor némiképpen elodázza a közigazgatási eljárás lezárulását, azonban szükséges és elengedhetetlen akkor, amikor a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme másképpen nem orvosolható.

A bíróságnak az a feltevése, hogy a közigazgatási döntés semmisségének a megállapításával a felperes a státuszát illetően bizonytalanságban maradt volna, természetesen minden alapot nélkülöz, hiszen a semmisség megállapítása egyúttal azt is jelenti, hogy az oltalmazotti státuszt visszavonó közigazgatási döntés joghatás kiváltására nem alkalmas, és a felperes kétséget kizáróan oltalmazottnak minősül továbbra is. (Természetesen a hatóságnak tisztességes eljárás lefolytatása

mellett ismét van lehetősége az oltalmazotti státusz felülvizsgálatára és annak esetleges visszavonására).

A 20/2017. (VII. 18.) AB határozat alapján contra legem bírói jogalkalmazás a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja:

Az AB határozatban kifejtettek szerint:

„A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

Alaptörvény T) cikk (1) bekezdés sérelmének kifejtése:

Az indítványozónak az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében biztosított jogait az eljáró bíróság az által sértette meg, hogy figyelmen kívül hagyta azt, hogy általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény, és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.

Az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében megjelölt jogszabályi fogalomnak – figyelemmel az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdésében foglaltakra - a közigazgatási perben a felperes által hivatkozott Ket. megfelel, azonban az Eljárási irányelv (az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve) nem.

Ennek indoka az, hogy az irányelvek elvben nem alkalmazandók közvetlenül. Az irányelv esetében a nemzeti jogalkotónak átültető jogszabályt kell elfogadnia, amellyel a nemzeti jogszabályokat az irányelvekben megállapított célkitűzésekhez igazítja.

Alaptörvény ellenes az a bírósági magatartás, amely során a bíróság általánosan kötelező magatartási szabályként az Alaptörvény T) cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt jogszabály helyett ítéletét az Európai Parlament és a Tanács irányelvére alapítja. (Különös tekintettel arra, hogy a hivatkozott Eljárási irányelvet a tagállamoknak 2015. július 20-áig kellett átültetniük, kivételt képez az Eljárási irányelv 31. cikk (3), (4) és (5) bekezdése, amelyek esetében az átültetési határidő csak 2018. július 20-án jár le).

Az indítványozónak az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésében biztosított jogait az eljáró bíróság az által sértette meg továbbá, hogy általánosan kötelező magatartási szabályként az Eljárási irányelv 31. cikk (2) bekezdését rendelte alkalmazni a sérelmezett ítéletben, figyelmen kívül hagyva azt, hogy a menekültügyi eljárások ésszerű időn belül történő befejezésének igénye nem írhatja felül az ugyanebben az Eljárási irányelvben foglalt 45. cikk (3) bekezdése szerinti garanciális szabályt.

A bíróság ítélete ráadásul arra hivatkozik, hogy az Eljárási irányelvben foglaltak szerinti „lehető legrövidebb időn belül” történő ügylezárást sértette volna a semmisség megállapítása, noha a „lehető legrövidebb idő” fogalmát nem definiálja az Eljárási irányelv.

Jelen eljárásban a „lehető legrövidebb idő” alatt meghozta a közigazgatási szerv a határozatát (az irányadó ügyintézési határidőn belül), és a bíróság is a „lehető legrövidebb idő” alatt, ésszerű időn

belül megtartott tárgyaláson (a bíróságra irányadó elbírálási határidő leteltét megelőzően) ítéletet hozott.

Az Eljárási irányelv 31. cikk (2) bekezdése tartalmazza, hogy a tagállamok biztosítják - a megfelelő és teljes körű vizsgálat követelményeinek sérelme nélkül - hogy eljárások a lehető legrövidebb időn belül lezáruljanak.

Amennyiben a megfelelő vizsgálat követelménye sérült – mert például a döntést az Eljárási irányelv 45. cikk (3) bekezdése szerint nem illetékes hatóság hozta meg, nevezetesen a Ket. 21. § (1) bekezdés szerinti illetékességi ok hiányzott -, abban az esetben törekedni kell megfelelő vizsgálat követelményeinek sérelme nélküli eljárás lefolytatására, és a Ket. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján meg kell állapítani a közigazgatási döntés semmisségét.

Amennyiben ezt követően újabb státusz felülvizsgálati eljárás indul, azt „a lehető legrövidebb idő” alatt, de mindenképpen a Ket. 21. § (1) bekezdés (és az Eljárási irányelv 45. cikk (3) bekezdés) szerinti illetékes hatóság által kell lefolytatni.

Alaptörvény/Szabadság és Felelősség XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme is megvalósult, amely szerint

- Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az eljáró bíróság a sérelmezett ítéletet a perbeli ügyben alkalmazandó hatályos jogszabály helyett, annak mérlegelést nem tűrő, kötelező érvényű előírásával szemben egyfajta - fenn vázolt – „ésszerűségi” elvre, az eljárás lehető legrövidebb időn belül történő lezárulásának igényére alapította. Ezáltal sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga.

Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel. (20/2017. (VII. 18.) AB határozat.)

(Hangsúlyos, hogy a menekültügyi eljárásnak – a tisztességes eljáráshoz fűződő garanciák hiánya mellett történő – mielőbbi lezárása egyáltalán nem olvasható ki az Eljárási irányelvből, vagy bármely magyar jogszabályból. Amennyiben pedig kiolvasható lenne, abban az esetben sem lehetne erre hivatkozni bírósági ítéletben, mert sértené az Alaptörvény alkotmányjogi panaszban megjelölt rendelkezéseit, és a Ket. felhívott szabályait).

Alaptörvény/Állam 26. cikk (1) bekezdés sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint:

„26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztességükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.”

Az Alaptörvény szerint a bírák csak a törvénynek vannak alárendelve.

A bírák törvénynek való alárendeltsége, a törvényeknek való alávetettség – egyúttal azt is jelenti, hogy - a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el, amely Alaptörvény ellenes magatartás. (20/2017. (VII. 18.) AB határozat.)

Alaptörvény 28. cikk sérelmének kifejtése:

Az Alaptörvény 28. cikk szerint:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.”

A Ket. felhívott szabálya alapján:

„Ket. 121. § (1) Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha
b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe, ... ”

A Ket. alkalmazása során a jogszabály szövegét – annak céljával összhangban értelmezve – kizárólag egyfajta döntésre juthat a bíróság:

Amennyiben az ügyfél közigazgatási eljárásában nem az illetékes hatóság jár el, akkor az illetékesség hiányában eljáró hatóság döntését meg kell semmisíteni.

A hatáskör vagy/és az illetékesség hiányában történő eljárás rendkívül súlyos jogszabálysértés. A hatóságnak éppen ezért az eljárás minden szakaszában vizsgálnia kell hatásköre és illetékessége fennállását.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletben egyértelműen megállapította a bíróság, hogy illetékesség hiányában eljáró közigazgatási szerv hozott döntést, amely miatt – figyelemmel arra, hogy az illetékesség hiányában való eljárás és döntéshozatal kirívóan súlyos, mérlegelést nem tűrő jogszabálysértés – kizárólag a közigazgatási döntés megsemmisítése felel meg a jogszabály céljának és betűjének is.

- h) Az indítványozó a közigazgatási perben jogi képviselővel járt el, az ügyvédi meghatalmazás a periratok között fellelhető, azonban kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására kiterjedő ügyvédi meghatalmazást csatol a jogi képviselő az alkotmányjogi panaszhoz.
- i) Az indítványozó nyilatkozik arról, hogy a személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságához nem járul hozzá.
- j) Az indítványozó nyilatkozik arról, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, perújítási eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében nincsen folyamatban.
- k) Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § rendelkezései, továbbá a Kp. 123. § rendelkezései alapozzák meg.
- l) Az indítványozó jogosultságát a Kp. 17. § és 26. § rendelkezései teremtik meg.

m) Az alkotmánybíróság előtti eljárás feltételeinek fennállását megalapozó körülmények:

A Met. 75. § (5) bekezdése alapján (és a Met. 68. § (1) bekezdése szerint) a bíróság eljárást befejező döntésével (érdemi határozatával) szemben jogorvoslatnak (perorvoslatnak) nincsen helye.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben fellebbezésnek, vagy rendkívüli perorvoslatnak (felülvizsgálat, perújítás) nincsen helye.

A Kp. XX. fejezete szerinti alkotmányjogi panasz azonban – miután nem minősül jogorvoslatnak (perorvoslatnak) a bírósági ítélettel szemben előterjeszhető.

n) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

Az indítványozó magyar hatóságok által kiállított személyi igazolványának és lakcímet igazoló hatósági igazolványának másolata.

A jogi képviselő ügyvédi igazolványának másolata.

Budapest, 2018. augusztus 21.

